

## Chambre des représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1998 - 1999 (\*)

17 MARS 1999

### PROJET DE LOI

#### relatif aux sanctions administratives dans les communes

#### AMENDEMENTS

N° 1 DE MM. VISEUR ET TAVERNIER

Art. 3

**Au § 2 de l'article 119bis proposé, compléter l'alinéa 2 par la disposition suivante :**

*«Ce fonctionnaire ne peut être le même que celui qui, en application du § 6, constate les infractions.».*

#### JUSTIFICATION

Conformément à l'avis du Conseil d'État, il faut établir une incompatibilité stricte entre le fonctionnaire de police qui constate l'infraction et le fonctionnaire communal qui inflige l'amende administrative.

*Voir:*

- 2031 - 98 / 99:

– N° 1 : Projet de loi.

(\*) Cinquième session de la 49<sup>ème</sup> législature

## Belgische Kamer van volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1998 - 1999 (\*)

17 MAART 1999

### WETSONTWERP

#### tot invoering van gemeentelijke administratieve sancties

#### AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEREN VISEUR EN TAVERNIER

Art. 3

**In het voorgestelde artikel 119bis, § 2, het tweede lid aanvullen met de volgende bepaling :**

*«Die ambtenaar mag niet dezelfde zijn als degene die op grond van § 6 de strafbare feiten constateert.».*

#### VERANTWOORDING

In de lijn van wat de Raad van State in zijn advies formuleert, moet duidelijk worden aangegeven dat de politie-ambtenaar die de strafbare feiten constateert en de gemeente-ambtenaar die de administratieve geldboete oplegt, niet een en dezelfde persoon mogen zijn.

*Zie:*

- 2031 - 98 / 99:

– Nr. 1 : Wetsontwerp.

(\*) Vijfde zitting van de 49<sup>ste</sup> zittingsperiode

N° 2 DE MM. VISEUR ET TAVERNIER

Art. 3

**Dans l'article 119bis proposé, remplacer le § 3 par la disposition suivante :**

*«§ 3. Le conseil ne peut imposer simultanément une sanction pénale et une sanction administrative pour une même infraction à ses règlements et ordonnances. Il ne peut non plus combiner des sanctions pénales et des sanctions administratives pour des infractions différentes à un même règlement ou à une même ordonnance.».*

JUSTIFICATION

Conformément à l'avis du Conseil d'État se fondant sur l'exposé des motifs, il faut stipuler clairement - ce que le texte en projet, modifié de manière tautologique après avis, ne parvient pas à faire - qu'on ne peut combiner dans un même règlement des sanctions pénales et des sanctions administratives.

N° 3 DE MM. VISEUR ET TAVERNIER

Art. 3

**Au § 9 de l'article 119bis proposé, supprimer le dernier alinéa.**

JUSTIFICATION

Le droit de présenter oralement sa défense doit être garanti à tous les contrevenants, quel que soit le montant de l'amende envisagée.

Un même montant peut en effet avoir une importance très variable d'un contrevenant à l'autre, en fonction de sa situation financière. En outre, la perspective de se voir infliger une amende, même d'un montant très faible, peut être ressentie comme tellement injuste, disproportionnée ou non-fondée que le présumé contrevenant considère que la défense orale s'impose de manière évidente. Enfin, la défense uniquement écrite désavantage exagérément les personnes à faible niveau d'instruction.

Il s'impose dès lors de laisser l'opportunité de la défense orale, comme complément de la défense écrite, à l'appréciation de chaque contrevenant.

J.P. VISEUR  
J. TAVERNIER

Nr. 2 VAN DE HEREN VISEUR EN TAVERNIER

Art. 3

**In het voorgestelde artikel 119bis, § 3 vervangen door de volgende bepaling:**

*«§ 3. De raad kan voor een zelfde overtreding van zijn reglementen en verordeningen niet tegelijk een strafrechtelijke sanctie en een administratieve sanctie opleggen. Hij kan voor verschillende overtredingen van zijn reglementen en verordeningen evenmin tegelijk een strafrechtelijke sanctie en een administratieve sanctie opleggen.».*

VERANTWOORDING

In de lijn van wat de Raad van State op grond van de memorie van toelichting in zijn advies formuleert, moet duidelijk worden gesteld dat een zelfde reglement niet in strafrechtelijke sancties en administratieve sancties tegelijk mag voorzien. In de ontworpen tekst komt dat niet uit de verf. Hoewel die tekst na het advies van de Raad van State werd aangepast, is het eindresultaat een tautologie.

Nr. 3 VAN DE HEREN VISEUR EN TAVERNIER

Art. 3

**In §9 van het voorgestelde artikel 119bis, het laatste lid weglaten.**

VERANTWOORDING

Het recht mondeling de verdediging van zijn zaak voor te dragen moet aan alle overtreders worden gewaarborgd, wat ook het bedrag van de geldboete is.

Een zelfde bedrag kan immers voor de ene overtreder heel anders doorwegen dan voor de andere, naargelang van hun beider financiële situatie. Bovendien kan de vermoedelijke overtreder het vooruitzicht dat hem een geldboete zou worden opgelegd, zelfs al gaat het om een laag bedrag, aanvoelen als zo onrechtvaardig, onevenredig of ongegrond, dat hij meent dat de mondelinge verdediging vanzelfsprekend en noodzakelijk is. Ten slotte houdt de uitsluitend schriftelijke verdediging een overdreven benadeling in van mensen met een lage opleiding.

Het is daarom noodzakelijk dat de gepastheid van een mondelinge verdediging als aanvulling van de schriftelijke verdediging aan de beoordeling van elke overtreder wordt gelaten.

## N° 4 DE M. VISEUR

## Art. 3

**Au § 13 de l'article 119bis proposé, remplacer le second alinéa par la disposition suivante :**

*«Les amendes administratives sont perçues au profit d'un Fonds de soutien à la citoyenneté active à créer dans chaque commune. Ce Fonds sera destiné à encourager les initiatives de personnes ou d'associations visant à promouvoir la participation des citoyens à la vie publique ou l'éducation permanente au civisme.».*

## JUSTIFICATION

La perception des amendes administratives au profit de la commune présente un risque évident de dérive, surtout en cas de difficultés financières pour bon nombre d'entre elles. Si les communes sont à la fois juges et percepteurs, la tentation sera forte de multiplier les poursuites administratives pour en tirer un maximum de recettes budgétaires. Il ne peut évidemment en être question. La politique répressive de la commune ne peut être guidée que par le souci d'assurer la tranquillité publique.

Pour éviter les dérives budgétaires, il faut que les amendes administratives soient versées sur un Fonds de soutien à la citoyenneté active à créer dans chaque commune et destiné à encourager les initiatives de personnes ou associations visant à promouvoir la participation des citoyens à la vie publique ou l'éducation permanente au civisme. Le produit des amendes administratives servira ainsi à développer un état d'esprit civique et citoyen propre à réduire les différentes formes de dérangement public.

## N° 5 DE M. VISEUR

(En ordre subsidiaire à l'amendement n° 4)

## Art. 3

**Au § 13 de l'article 119bis proposé, compléter le second alinéa par la phrase suivante :**

*«Un montant égal à leurs recettes établies dans les comptes de l'année précédente est inscrit au budget des dépenses de l'année suivante dans un article relatif à la prévention des dérangements publics.».*

## JUSTIFICATION

La perception des amendes administratives au profit de la commune présente un risque évident de dérive, surtout en ces périodes de difficultés financières pour bon nombre

## Nr. 4 VAN DE HEER VISEUR

## Art. 3

**In §13 van het voorgestelde artikel 119bis, het tweede lid vervangen door de volgende bepaling:**

*«De administratieve geldboeten worden geïnd ten bate van een Steunfonds voor Actief Burgerschap, dat in elke gemeente moet worden opgericht. Dat Fonds zal als taak hebben de initiatieven aan te moedigen van personen of verenigingen die tot doel hebben de participatie van de burgers aan het openbaar leven of de permanente educatie inzake burgerzin te bevorderen.»*

## VERANTWOORDING

De inning van de administratieve geldboeten ten bate van de gemeente houdt een duidelijk risico in op misbruik, zeker nu vele gemeenten met financiële moeilijkheden te kampen hebben. Als de gemeenten tegelijk rechter en ontvanger zijn, zullen ze gemakkelijk in de verleiding komen een groot aantal administratieve vervolgingen in te stellen, om op die manier zo veel mogelijk ontvangsten te innen. Daarvan kan natuurlijk geen sprake zijn. De gemeente mag bij haar strafbeleid alleen worden geleid door het streven de openbare rust te handhaven.

Om budgettair ingegeven misbruiken te voorkomen, dienen de administratieve geldboeten in een Steunfonds voor Actief Burgerschap te worden gestort, dat in elke gemeente moet worden opgericht en dat als taak zal hebben de initiatieven aan te moedigen van personen of verenigingen die tot doel hebben de participatie van de burgers aan het openbaar leven of de permanente educatie inzake burgerzin te bevorderen. De opbrengst van de administratieve geldboeten zal op die manier bijdragen tot de ontwikkeling van een geestesgesteldheid van burger- en gemeenschapszin, die de diverse vormen van openbare overlast kan terugdringen.

## Nr. 5 VAN DE HEER VISEUR

(In subsidiaire orde op amendement nr. 4)

## Art. 3

**In §13 van het voorgestelde artikel 119bis, het tweede lid aanvullen met de volgende volzin:**

*«Een bedrag dat gelijk is aan hun inkomsten die in de rekeningen van het voorgaande jaar werden vastgesteld wordt in de uitgavenbegroting van het volgende jaar opgenomen onder een artikel betreffende de voorkoming van openbare overlast.».*

## VERANTWOORDING

De inning van de administratieve geldboeten ten bate van de gemeente houdt een duidelijk risico in op misbruik, zeker nu vele gemeenten met financiële moeilijkheden te

d'entre elles. Si les communes sont à la fois juges et percepteurs, la tentation sera forte de multiplier les poursuites administratives pour en tirer un maximum de recettes budgétaires. Il ne peut évidemment en être question. La politique répressive de la commune ne peut être guidée que par le souci d'assurer la tranquillité publique.

Pour éviter les dérives budgétaires, il faut à tout le moins que la commune ne puisse utiliser les recettes engendrées par les amendes administratives qu'à des dépenses destinées à réduire les infractions susceptibles de poursuites administratives. Ces dépenses pourraient prendre la forme d'un article budgétaire destiné à financer la politique de la commune en matière de prévention des dérangements publics.

J.P. VISEUR

N° 6 DE MM. ANSOMS ET VANPOUCKE

Art. 3

**Dans l'article 119bis, § 2, alinéa 1<sup>er</sup>, proposé, entre les mots «et ordonnances» et les mots «, à moins qu'une loi», insérer les mots «, à l'exception des règlements complémentaires visés à l'article 2 des lois relatives à la police de la circulation routière, coordonnées le 16 mars 1968.».**

JUSTIFICATION

Ceux qui ont rédigé le projet de loi à l'examen ont omis de tenir compte de son incidence sur la circulation. Tel qu'il est rédigé, le projet de loi aurait en effet, aux termes de l'article 3, § 2, une incidence sur la circulation. Les conseils communaux doivent en effet arrêter les règlements complémentaires communaux destinés à permettre l'application concrète du Code de la route (par exemple, le placement de signaux, de feux de circulation, la mise en couleur de bandes de sélection pour cyclistes et de zones de stationnement, etc.), du moins en ce qui concerne les voies communales. Les régions doivent faire de même en ce qui concerne les voies régionales.

Tel que le § 2 proposé est formulé, les communes pourraient établir des sanctions administratives en cas d'infraction aux règlements communaux complémentaires relatifs aux voies publiques, puisqu'il suffit que la loi, le décret ou l'ordonnance ne prévoit pas de sanctions administratives. De fait, la législation relative à la circulation routière ne prévoit guère de sanctions administratives (à l'exception de l'arrêté royal du 12 juillet 1989 relatif à la perception et à la consignation d'une somme lors de la constatation de certaines infractions en matière de transport par route, mais celui-ci ne concerne que certaines dispositions relatives au transport de marchandises).

kampen hebben. Als de gemeenten tegelijk rechter en ontvanger zijn, zullen ze gemakkelijk in de verleiding komen een groot aantal administratieve vervolgingen in te stellen, om op die manier zo veel mogelijk ontvangsten te innen. Daarvan kan natuurlijk geen sprake zijn. De gemeente mag bij haar strafbeleid alleen worden geleid door het streven de openbare rust te handhaven.

Om budgettair ingegeven misbruiken te voorkomen, is op zijn minst nodig dat de gemeenten de inkomsten uit administratieve geldboeten alleen kunnen aanwenden voor uitgaven die tot doel hebben de misdrijven die tot administratieve vervolgingen aanleiding kunnen geven terug te dringen. Die uitgaven zouden de vorm kunnen aannemen van een begrotingsartikel dat bedoeld is om het gemeentelijk beleid inzake de voorkoming van openbare overlast te bekostigen.

Nr. 6 VAN DE HEREN ANSOMS EN VANPOUCKE

Art. 3

**In het voorgestelde artikel 119bis, § 2, eerste lid, de woorden «met uitzondering van de aanvullende reglementen zoals bedoeld in artikel 2 van de op 18 maart 1968 gecoördineerde wet betreffende de politie over het wegverkeer,» invoegen tussen de woorden «en verordeningen :» en het 1°.**

VERANTWOORDING

Bij het opmaken van dit ontwerp heeft men de implicaties ervan voor het verkeer over het hoofd gezien. Nochtans valt het verkeer volgens de bepalingen van artikel 3, § 2 gedeeltelijk ook onder dit wetsontwerp zoals het nu voorligt. De gemeenteraden moeten immers gemeentelijke aanvullende reglementen vaststellen die het verkeersreglement concreet toepasbaar maken op het terrein zelf (bijvoorbeeld het plaatsen van allerlei verkeersborden, van verkeerslichten, het schilderen van fietssuggestiestroken en parkeerstroken enz..., althans langs de gemeentelijke wegen. De gewesten moeten hetzelfde doen langs de gewestwegen.

Zoals de voorgestelde § 2 nu geformuleerd is, is het voor de gemeenten mogelijk administratieve sancties in te voeren voor de gemeentelijke aanvullende verkeersreglementen, want het volstaat dat de wet, het decreet of de ordonnantie niet in administratieve sancties voorziet. En inderdaad, in de verkeerswetgeving bestaan er nauwelijks administratieve sancties (behalve dan het koninklijk besluit van 12 juli 1989 betreffende de inning en de consignatie van een som bij het vaststellen van sommige overtredingen inzake het vervoer over de weg, maar dat heeft uitsluitend betrekking op een aantal bepalingen over het goederenvervoer).

Le premier problème qui se pose est que les règlements communaux complémentaires en matière de circulation routière peuvent porter sur des faits particulièrement importants, tels que les excès de vitesse particulièrement graves. Celui qui traverse une agglomération à 100 km à l'heure alors qu'il vient de dépasser un signal limitant la vitesse à 40 ou 60 km à l'heure, qui a été placé sur la base d'un règlement communal complémentaire, est en principe passible d'une amende administrative communale, étant donné qu'il enfonce un règlement communal complémentaire. Il en va de même en cas de franchissement d'un feu rouge placé sur la base d'un règlement communal complémentaire. Il serait inconcevable que le projet de loi à l'examen vise à punir ce genre d'infractions graves - qui peuvent même entraîner, depuis peu, le retrait automatique du permis de conduire en vertu de la récente circulaire du collège des procureurs généraux - d'une amende administrative communale. Ces infractions sont en effet d'un autre niveau que le fait de ne pas ramasser les déjections de son chien, de sortir les poubelles trop tôt, de déranger ses voisins en tonnant sa pelouse ou en faisant jouer son installation hi-fi trop fort, etc.

Un deuxième problème est que le projet de loi ne concerne pas les règlements complémentaires *régionaux*. Dans la pratique, cela signifie que, par exemple, un même excès de vitesse ou le même non-respect d'un feu rouge sera tantôt poursuivi pénalement (s'il s'agit d'une infraction à un règlement complémentaire régional commise sur une voie régionale) et tantôt - par exemple, quelques dizaines de mètres plus loin dans une rue transversale - administrativement (s'il s'agit d'une infraction à un règlement complémentaire communal commise sur une voie communale). Mais il y a pire : si l'excès de vitesse commis sur la voie communale est plus grave que celui commis sur la voie régionale, cette infraction plus grave commise sur la voie communale fera l'objet de poursuites administratives et l'infraction plus légère commise sur la route régionale, de poursuites pénales...

Un troisième problème est que le projet de loi ne concerne pas le règlement général sur la police de la circulation, mais bien les règlements complémentaires communaux. Cela signifie par exemple que si l'infraction concerne un *signal routier (placé en vertu d'un règlement complémentaire communal)* - par exemple, un signal relatif à la priorité - l'infraction peut faire l'objet d'un traitement administratif et qu'elle fera l'objet d'un traitement pénal si *une règle générale de circulation* - par exemple, la priorité de droite - a été enfreinte. Bref: même si les deux infractions ont la même gravité, l'une sera poursuivie administrativement et l'autre, pénalement.

Un quatrième problème est que le projet ne comporte aucune disposition concernant le permis à points. La loi actuelle relative à la police de la circulation routière prévoit que les tribunaux transmettent le nombre de points attribués au fichier central. Mais qu'en est-il si, dans certaines circonstances, des infractions graves au Code de la route font l'objet d'une amende administrative communale? Afin de résoudre ce problème, le projet de loi devrait contenir une disposition prévoyant que l'agent verbalisateur assumera cette tâche, mais il n'est pas souhaitable de prévoir une telle disposition dans le cadre de la loi communale et, partant, dans le cadre du projet de loi à l'examen, qui adapte la loi communale.

Een eerste probleem is dat gemeentelijke aanvullende verkeersreglementen betrekking kunnen hebben op bijzonder belangrijke zaken zoals bijvoorbeeld zeer zware snelheidsovertredingen. Iemand die door de bebouwde kom raast met een snelheid van 100 km per uur terwijl hij een verkeersbord passeert van 40 of 60 km per uur, dat er geplaatst is op basis van een gemeentelijk aanvullend verkeersreglement, komt in principe in aanmerking voor een gemeentelijke administratieve boete, want hij overtreedt een aanvullend gemeentelijk verkeersreglement. Hetzelfde geldt voor het rijden door een rood licht dat er geplaatst is op basis van een gemeentelijk aanvullend reglement. Het kan niet de bedoeling zijn van het wetsontwerp om zulke zware overtredingen - waarvoor sinds kort zelfs een automatische intrekking van het rijbewijs bestaat op basis van de recente omzendbrief van het college van procureurs-generaal - te bestraffen met een gemeentelijke administratieve boete. Zulke overtredingen zijn van een ander niveau dan bijvoorbeeld het achterlaten van hondepoep, het te vroeg buitenzetten van de vuilzak, geluidshinder voor de burens met grasmaaiers of zware geluidsinstallaties enz.

Een tweede probleem is dat het wetsontwerp geen betrekking heeft op gewestelijke aanvullende reglementen. In de praktijk betekent zulks dat bijvoorbeeld eenzelfde snelheidsovertreding of een rood licht de ene keer strafrechtelijk aangepakt wordt (als het een overtreding is van een gewestelijk aanvullend reglement op een gewestweg), en in het andere geval - bijvoorbeeld enkele tientallen meter verder een zijstraat - administratief - gemeentelijk (als het een overtreding is van een gemeentelijk aanvullend reglement op een gemeenteweg). Nog sterker : als de snelheidsovertreding op de gemeenteweg zwaarder is dan de gewestweg, dan blijft die zwaardere overtreding op de gemeenteweg administratief en de lichtere op de gewestweg strafrechtelijk...

Een derde probleem is dat het wetsontwerp geen betrekking heeft op het algemene verkeersreglement, maar wel op gemeentelijke aanvullende verkeersreglementen. Dat betekent bijvoorbeeld dat wanneer de overtreding betrekking heeft op een verkeersbord (geplaatst op basis van een gemeentelijk aanvullend reglement) - bijvoorbeeld een voorrangsbord - de overtreding administratief afgehandeld kan worden, en dat zij strafrechtelijk afgehandeld wordt wanneer een algemene verkeersregel - bijvoorbeeld de voorrang van rechts - overtreden wordt. Kortom : beide overtredingen kunnen van dezelfde ernst zijn, maar de ene wordt administratief en de andere strafrechtelijk aangepakt.

Een vierde probleem is dat er in geen enkele bepaling voorzien is in verband met het rijbewijs met punten. De huidige wet betreffende de politie over het wegverkeer voorziet erin dat de rechtbanken het aantal punten zullen doorsturen naar het centraal bestand. Maar wat als in sommige omstandigheden ernstige verkeersmisdrijven afgehandeld zouden worden met een gemeentelijke administratieve boete ? Om dit probleem op te lossen zou het wetsontwerp een bepaling moeten bevatten dat de verbaliserende agent die taak op zich zal nemen, maar het is niet gewenst om zulks in het kader van de gemeentewet te doen, dus : niet in het kader van dit wetsontwerp dat de gemeentewet aanpast.

*Le traitement administratif des infractions de roulage doit être réglé dans le cadre de la législation relative à la police de la circulation routière. Certaines infractions bénignes à cette législation - nous pensons, en l'espèce, aux infractions qui ne compromettent pas la sécurité des autres usagers de la route, mais qui perturbent quand même la vie en commun au niveau local, comme c'est le cas, par exemple, pour certaines infractions aux règlements en matière de stationnement - peuvent, dans ce cadre, être parfaitement traitées par les communes, qui prendraient les sanctions administratives adéquates. Les autres infractions, qui compromettent la sécurité des autres usagers de la route, devront toutefois être traitées différemment, plus rapidement et de manière plus appropriée (selon l'exemple de la loi Mulder aux Pays-Bas). Le traitement des infractions très graves doit être réservé aux tribunaux de police. Deux autres propositions de loi relatives à cette problématique sont d'ailleurs actuellement examinées par la commission de l'Infrastructure, des Communications et des Entreprises publiques.*

Il est également souhaitable de prévoir, à l'article 3, § 2, une exception en ce qui concerne les règlements de police communaux additionnels: il est préférable de ne pas en tenir compte pour l'infliction d'amendes administratives communales. Il est toutefois nécessaire de permettre à l'autorité communale d'utiliser de son autonomie - et ce, plutôt aujourd'hui que demain - afin de sanctionner les infractions bénignes, (par exemple, en matière de stationnement), étant toutefois entendu que cela devra s'inscrire dans le cadre des règles générales de la police de la circulation routière prévues par la loi.

## N° 7 DE M. VANPOUCKE

### Art. 3

**Dans l'article 119bis, § 12, alinéa 2, proposé, entre les mots «Le tribunal de police juge» et les mots «de la légalité», insérer les mots «de la matérialité des faits et».**

### JUSTIFICATION

Dans l'avant-projet de loi, la dernière phrase de l'alinéa 1er de ce paragraphe était formulée comme suit: «Le juge du tribunal de police ne se prononce que sur la matérialité des faits et sur la légalité de la sanction imposée.». L'exposé des motifs initial précisait que «Le juge de police n'exerce qu'un contrôle marginal: il ne pourra juger que sur la matérialité (donc la question de savoir si les faits se sont effectivement produits ou non) des faits et sur la légalité de la sanction imposée. Le tribunal de police ne peut donc pas juger sur l'opportunité d'imposer une sanction, ni sur la gravité de la peine.». Le Conseil d'État se demande dès lors si pareil recours peut être qualifié de recours de pleine juridiction et estime que le juge doit pouvoir exercer un contrôle sur la proportionnalité de la sanction par rapport à la gravité des faits. La notion de proportionnalité a été insé-

De administratieve afhandeling van verkeersmisdrijven moet geregeld worden in het kader van de verkeerswetgeving. Bepaalde lichtwegende aspecten van de verkeerswetgeving - wij denken hierbij aan overtredingen die de veiligheid van andere weggebruikers niet in het gedrang brengen en die toch het gemeentelijk samenleven aanbelangen, zoals bijvoorbeeld bepaalde parkeerovertradingen - kunnen in dat kader helemaal overgelaten worden aan administratieve sancties vanwege de gemeenten. De andere overtredingen, die de veiligheid van andere weggebruikers wel in het gedrang brengen, zullen echter nog op een andere manier versneld en aangepast aangepakt moeten worden (naar het voorbeeld van de wet-Mulder in Nederland). En de superzware inbreuken moeten gereserveerd worden voor de politierechtbanken. Omtrent heel deze problematiek zijn overigens nog twee wetsvoorstellen in de kamercommissie voor de Infrastructuur, Verkeer en Overheidsbedrijven aanhangig.

Het is ook aangewezen om in het artikel 3, § 2, een uitzondering te maken voor de aanvullende gemeentelijke verkeersreglementen: zij mogen liefst niet in aanmerking komen voor gemeentelijke administratieve boetes. Het is wel noodzakelijk om de zeer lichte overtredingen (bijvoorbeeld parkeren) toe te vertrouwen aan de gemeentelijke autonomie - en liever vandaag dan morgen - maar dan best in het kader van een algemene regeling van de verkeershandhaving in de wegverkeerswet.

J. ANSOMS  
P. VAN GHELUWE  
D. VANPOUCKE

## Nr. 7 VAN DE HEER VANPOUCKE

### Art. 3

**In het voorgestelde artikel 119bis, § 12, lid 2, tussen de woorden «De politierechter beoordeelt» en de woorden «de wettigheid» de woorden «de materialiteit van de feiten en» toevoegen.**

### VERANTWOORDING

Het voorontwerp stelde in deze paragraaf in de laatste zin van lid 1: «de politierechter doet uitsluitend uitspraak over de materialiteit van de feiten en de wettelijkheid van de opgelegde sanctie.». In de oorspronkelijke memorie van toelichting stond hierover het volgende: «De politierechter oefent echter enkel een marginaal toezicht uit: hij zal enkel kunnen oordelen over de materialiteit (dus de vraag of de feiten zich al dan niet hebben voorgedaan) van de feiten en over de wettelijkheid van de opgelegde sanctie. De politierechter kan dus niet oordelen over de opportuniteit om een sanctie op te leggen, noch over de zwaarte van de straf.» De Raad van State vraagt zich af of dit bestempeld kan worden als een beroep met volle rechtsmacht en is tenslotte van oordeel dat de rechter ook moeten kunnen toetsen of de sanctie evenredig is aan de ernst van de feiten. In de

rée dans l'exposé des motifs définitif ainsi que dans le texte même du projet, mais la notion de «matérialité des faits» n'y figure plus.

Le présent amendement tend à réinsérer cette notion. Etant donné que le citoyen doit conserver la possibilité de prouver qu'il n'a pas commis les faits qui lui sont reprochés, il est en effet préférable de préciser que le juge de police peut également juger de la matérialité des faits.

definitieve memorie van toelichting en in de herschreven paragraaf zelf werd de proportionaliteit toegevoegd, maar verdween de notie «materialiteit van de feiten».

Dit amendement wil deze notie opnieuw toevoegen. Aangezien het voor de burger moet mogelijk blijven voor de rechter te bewijzen dat hij de feiten die hem verweten worden niet heeft begaan, is het namelijk beter te preciseren dat de politierechter ook de materialiteit van de feiten beoordeelt.

D. VANPOUCKE